

PROMĚNÍ NA HOŤE

Převod materiálu

Ondřej Macek

Pořadí v lekci

22

Žalm 2,7-8 – Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil. Požádej, a národy ti předám do důdictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země.“

Liturgické čtení-L 9,28-32

klíčové pojmy, dobové a textové souvislosti:

- **evangelijní souvislost:** předchozí oddíl (Lk 9,18-27) Ježíše jednoznačně představuje jako trpícího Mesiáše, který své následovníky zve na cestu kříže. A jako ten, který zvolil cestu utrpení, je oslaven. Po předpovědi Ježíšova utrpení se tento příběh stává předobrazem budoucího Kristova vyvýšení, vítězství nad smrtí (viz též 9,27). Z hory pak sestupuje doprostřed lidské bídy - a ušednické bezmoci něco s ní udělat (9,39-40). Příběh o proměně na hoře „nás uvádí do národní moudrosti, že už hluboko v záse utrpení se zároveň skrývá proměna utrpení ve slávu“. (Hasselaar)

- příběh se odehrává **po osmi dnech** - tj. prvního dne po sobotě. Je předzvěstí velikonočního jitra a naznačuje, že Ježíš v příběhu má souvislost s novým stvořením. V **zářícím rouchu** se pak ukazují i dva muži u prázdného hrobu (Lk 24, 4).

- **hora** bývá v biblických příbězích znamením velkých událostí, které zvýrazňují Boží slovo a činy. Oslavení na hoře těsně souvisí s cestou, kterou Ježíš zvolil (v. 30 - exodus!), stejně jako Sinaj - hora Zákona a zaslíbení leží na cestě z Egypta do zaslíbené země. Na hoře přijímá Ježíš slávu své cesty, na Olivové hoře bude v modlitbě zápat o věrnost svému poslání, odtud bude vzat k Otci (když ho zastřel oblak - Sk 1,9.12)

- **Ježíšova tvář nabyla nového vzhledu:** Také Mojžíšova tvář se při každém setkání s Hospodinem proměňovala, byla naplněna zářím (Ex 34, 35).

- **Mojžíš a Eliáš** jsou dva svědkové Slova - Zákona a proroků. I Mojžíš a Eliáš vystoupili na Boží horu Oréb (Ex 3, 1 Kr 19). Ani jejich hrob nebyl na zemi nalezen. Oni - strážci jedinečnosti Izraele uprostřed džin - te rozmlouvají s Ježíšem. Nemluví s ním ovšem o jeho slávě - ale o jeho **cestě**, doslova o **exodu**, který má své naplnění v **Jeruzalémě**.

Do Jeruzaléma vzal Ježíše při tímto testu šábel (Lk 4,9nn) - ale Ježíš odmítl jít nabízenou zkratkou, chráněnou andělskou ochrankou, aby si „nenarazil nohu o kámen“. Mojžíš a Eliáš jsou tedy svědky, že Ježíšova cesta do Jeruzaléma, která vzápětí (v 9,51) propukne, půjde ve směr, které vytyčuje jejich svědectví. Slyšíme od nich, že tato cesta je **exodem**, tj. vyjitím z domu otroctví do zaslíbené země, do království pokoje a spravedlnosti. Jejich svědectví osvětluje cestu trpícího Mesiáše (srov Lk 24,26-27). Ježíšovo oslavení tedy osvětluje jednotu Starého a Nového Zákona.

Až ten, který skončí cestu kříže, bude vzkříšen, bude se svými bezradnými ušedníky na jejich cestě probírat Mojžíše a proroky a ujistí je svou přítomností, aby se jim i jejich cesta stala „exodem“, otevřenou cestou, která má díky Bohu a jeho Synu budoucnost. (Lk 24,15n.27.30n)

- **spánek**, který doléhá na u?edníky po zjevení Mojžíše a Eliáše, p?ipomíná stav Abrahama v Gn 15. Dosv?d?uje neschopnost ?lov?ka p?ivolat sám od sebe Boží blízkost.

- **spat?ili slávu** - slavné je to, ?emu p?ikládá váhu B?h. Sláva Hospodinova se zjevuje, aby dodala váhu událostem, které by lidé jinak p?ehlédli. (Lk 2,9) U Lk jde o jakési nasvícení pozemské scény „z nebe“, aby lidem došlo, že se stalo n?co - i pro Boha samého - podstatného. Jedná se o nevšední zážitek - o vid?ní. (I jiní sv?dkové víry m?li vid?ní: prorok Izaiáš - 6.kap., apoštol Pavel - Sk 9, theolog Jan - kniha Zjevení). Vid?ní Kristovy slávy vypovídá o závažnosti cesty, kterou se ubírá a p?edevším bude ubírat. Vypráv?ní o setkání s Mojžíšem a Eliášem dává uvid?t závažnost, jedine?nost a autoritu celého Ježíše p?íb?hu. Tuto slávu (závažnost) pak víra p?iznává Vzk?íšenému.

- **Petr?v návrh** postavit t?i stany (stánky setkávání): Petr by cht?l zachovat slávu, která by se p?ed nimi ukázala. Cht?l by zdržet Ježíše v rozmluv? s Mojžíšem a Eliášem a protáhnout osmý den. To vše je pro n?ho daleko lákav?jší než cesta do Jeruzaléma - cesta k?íže a utrpení. Mesiáš ale nechce budovat ?íši pokoje na ho?e. On musí nejprve sestoupit do „údolí“ (v. 37), do míst kde nesídlí zá?ící svatost, ale kde je život ohrožen zlem. Tam má proniknout sv?tlo Božího království.

- **nev?d?l, co mluví** (v.33) - Petr Ježíšov? cest? nerozumí, i když vyznal, že Ježíš je Mesiáš (L 9,20). Ti kdo jsou Ježíšovi nablízku (tedy i my) mu nemusí hned rozum?t a mohou mít scestné nápady. Motiv neporozum?ní je sou?ástí kostry celého p?íb?hu - v Lukášov? verzi je ješt? potvrzen tím, že Lk p?ipojuje výrok u „vydání“ Syna ?lov?ka. Podtrhnout ho m?žeme tak, že „rozum?t“ vid?ní nebude p?edevším Teofil. „Mimo?ské“ otázky Petrovy mohou p?edznamenávat nechápavé reakce Teofila na Lukášovo vypráv?ní.

- **oblak** je znamením Boží p?ítomnosti, trvání a pokračování Božího díla (Ex 3, 17). Má p?ipomenout uzav?ení smlouvy a Eliášovo i Ježíšovo nanebevzetí. A z tohoto oblaku se opakuje slovo o „zalíbení v Synu“ (viz Lk 2,14; 3,22) a navíc zní výzva k poslušnosti jeho slov (o následování po cest? k?íže).

- **Lukášova verze uzdravení „pod horou“ (vv. 37-45)** - navazuje stejn? jako u Mk bezprost?edn? na prom?n?ní na ho?e (viz úvodní odst.). Základní souvislost Lukáš p?ebírá. Zárove? se v mnohém od markovského podání liší:

- **vypouštímotiv** zákoník?, konstatujících bezmoc u?edník?, - zestrup?uje lí?ení posedlosti - vypouští osnovný markovský motiv „v?ím, pomoz mé nedov??e“.

- **podtrhuje** charakteristiku církve jako „pokolení nev?íciho/bez víry“ (která zní rovnou z úst Pána církve)

- **p?idává** údaj, že chlapec je JEDINÝ SYN. Výsledkem uzdravení je NAVRÁCENÍ syna otci (motiv navracení ztracených a zatracených do rodiny/spole?enství je pro Lk typický). Jako komentá? k údivu zástupu p?ipojuje hned Ježíšovo slovo o vydání Syna ?lov?ka.

Lukášovská verze p?íb?hu podtrhuje, že církev smí po?ítat s tím, že on sám uprost?ed ní koná a bude konat divy vysvobození, vytržení ze spoutanosti mocí zla. Tato víra nepramení p?edevším ze vzývání Ježíšovy „velikosti“ ?i náboženského velikášství, ale z d?v?ry, že cesta k?íže exodem - cesta vysvobozující.

- **údiv nad velikostí Boží** (v. 43; srvn. Lk 4,32) - velikost Boží je obvyklý náboženský atribut, s nímž souhlasí i nábožensky založení pohané (srvn. Sk 19, 27); však se také u?edníci za chvíli budou p?ít o to, kdo z nich je „v?tší“ (9, 46). Ale doprost?ed „konven?ního“ náboženského údivu zazní ješt? divn?jší slovo Ježíšovo (v. 44): jako d?ležit? a rozhodující pro svou víru, si v srdci uložte, že Syn ?lov?ka bude vydán v ruce lidské. Ježíš tedy nekoná ?iny, jimiž ma?í „skutky ?áblový“ jako náboženská veli?ina - ale zp?ítom?uje jimi „exodus“ - Boží vysvobození - což je v jeho p?ípad? cesta, která kon?í vydáním v ruce lidské.

úskalí p?íb?hu:

- bílé roucho - je v NZ povýtce od?ní darované Bohem - bílá je „Boží“ barva, znak t?ch, kdo náležejí s kone?nou platností Bohu. D?ti si nap?. mohou vzpomenout na prom?nu „Gandalfa šedého“ v „Gandalfa bílého“ v Tolkienov? trilogii Pán prsten?. Nebojte se potom s nimi hovo?it o shodných motivech - blízkost hrdiny „v zá?iv? bílém“ ostatní ne?ekan? povzbudí. Ale na rozdíl od románu Ježíš v bílém nez?stává, ale na cestu do Jeruzaléma se vydává v „p?edchozím civilu“. Hned další pokračování p?íb?hu nazna?uje, že záchranu nep?sobí Ježíšova „nadp?irozenost“, ale ochota nechat se vydat i do rukou nep?átel.

- p?i vypráv?ní nelze zaml?et, že se jedná o nevšední zážitek - o vid?ní (viz klí?ové pojmy). Vid?ní je nutno dát p?im?né místo: nejde o zážitek, který by musel mít každý v?íci. Poslouchat p?íb?h s „nebesky nasvícenou scénou“ umož?uje podle Lk naz?ít a potkat klí?ová odhalení Ježíšova p?íb?hu.

- nepodávejte p?íb?h jako n?jaké „mystické vytržení“. I když se jedná o naprosto nevšední dar „uz?ení slávy“, nejde o to „povznést se k Ježíši“ - ale vid?t slávu jeho cesty k?íže. A tento pohled zprost?edkovává sám evangelista skladbou a postupem svého vypráv?ní.

- vrcholem p?íb?hu není mimo?ádný „divácký zážitek“ - ale oslovení - to je m?j syn - toho POSLOUCHEJTE. U?edníci sm?li spat?it Ježíšovu slávu - aby se stali pravými poslucha?i - a Teofil a všichni ostatní poslucha?i Lukášova p?íb?hu s nimi.

- uzdravení bývá nadepsáno jako uzdravení epileptika. I když tomu mnohé vn?jší okolnosti napovídají (slintání a pod.), je d?ležitá zmínka „lomcoval s ním ?ábel“ (v. 42). Syn je spoután mocí zla, s níž si sám nedokáže poradit.

motiva?ní uvedení do p?íb?hu:

Pro Teofila:

- Teofil m?že p?ijít s otázkou, zda by se o Ježíšovi nem?lo vypráv?t spíše jako o „slavném“. Lukáš na to m?že namítnout, že „slavná“ je cesta ponížení. Když to Teofil nechápe, „vyloví“ Lk p?íb?h o prom?n?ní. Do n?j m?že Teofil p?ípadn? zasahovat otázkami, pro? bychom na takové ho?e nemohli p?ebývat s Ježíšem trvale a pod.

Nebo m?že rozhovor Teofila a Lukáše ?ešit problém, zda a jak souvisí cesta Ježíšova s cestou, kterou dosv?d?uje Mojžíš a proroci.

Záv?re?né uzdravení jediného syna by v každém p?ípad? m?lo být odpov?dí, která p?ekonává dojem jakési rozpolcenosti našeho života na „slavn? náboženskou“ a „každodenn? trpitelskou“ sféru.

Otázka pro mladší (a st?ední) školní v?k:

- Kdy a kde jste se cítili slavnostn? (narozeniny, vánoce, svatba atd.)? Cht?li byste prožívat takové chvíle po?ád?

M?žete p?itom s d?tmi ?ešit, jestli jsou takové události jen líbiv? pohodové vytržení z každodenní nudy ?i nesnází - nebo zda také n?jak podtrhují, co je v život? „slavicích“ d?ležité.

- Vyprávíte-li jen malým d?tem, zeptejte se, zda-li se dnes t?šily do „ned?lky“, jestli sem chodí rády, a zda je to zde jiné než ve škole. Vypráv?jte p?íb?h a zd?razn?te Ježíšovu slávu a Petrovo p?ání z?stat. Zakon?ete tím, že sláva se netýká jen prožité chvíle na ho?e, ale celé Ježíšovy cesty.

Otázka pro starší školní v?k:

Jaký druh povolání si obvykle volí ti, kdo chtějí být slavní?

Rozhovor nad touto otázkou pootev?e, nakolik naši poslucha?i vnímají „slávu/závažnost“ služby, „slávu/závažnost“ v?rnosti nebo utrpení pro dobrou v?c. Na zkušenosti, v rozhovoru vyjád?ené, můžeme pak navázat bu? „prohloubením“ (a v Ježíšově p?íb?hu jde navíc ještě o tohle...) nebo „rozporem“ (ale Ježíš?v p?íb?h nám ukazuje tohle...)

osnovy vypráv?ní:

a) poznámky a osnova pro mladší školní v?k:

I. Motivace - jak prožíváme slavnosti?

II. T?i u?edníci jsou pozváni slavit slávu Ježíšovy cesty

III. Slaví ji i Mojžíš a Eliáš - Ježíšova cesta je exodem

IV. Nelze z?stat u slavení, je t?eba jít dál

V. Ježíš p?emáhá nevíru svého lidu

b) poznámky a osnova pro starší školní v?k

I. Motivace - nem?l by mít Ježíš slavné povolání?

II. Ježíše potkává sláva prom?n?ní, když ohlásil utrpení a jde na horu, aby se modlil

III. Mojžíš a Eliáš dosv?d?ují slávu celé Ježíšovy cesty

IV. Spánek a úžasné probuzení

V. Moci tak z?stat v blízkosti Ježíšovy slávy...

VI. Problémy v „údolí“ p?ipomínají bezmoc u?edník?

VII. Ježíš vysvobozuje

VIII. Vysvobozující moc souvisí s cestou Syna ?lov?ka

VYPRÁV?NÍ

I. ZVLÁŠTNÍ HOST

„Theofile, dneska tu mám hosta.“ Teofil koukal na Lukášova hosta. Byl starý, zarostlý, ušlý, zaprášený z cesty... a usmíval se. Theofil se už začal omlouvat, že přijde jindy, ale Lukáš jej přerušil: „Tohle je apoštol Petr.“ Theofil se zarazil: Tohle že je apoštol Petr? Představoval si ho trochu jinak, nejbližšího uředníka Pána Ježíše... Ale jak vlastně? Snad vznešenějšího, důstojnějšího, jiného...? Rozhodně ne tak obyčejného.

„Přišel ke mně, protože je na chvíli v našem městě. Říkal jsem mu o tom našem vyprávění, a tak ti jeden příběh povím sám. – Jsem velice rád, protože sám bych ti mohl o téhle události vykládat jen velice těžko.“

II. TÝDEN V ZAMYŠLENÍ

Petr se nezdržoval s dlouhými úvody a začal hned vyprávět: Už celý týden jsme všichni chodili zamyšlení. Hlavně já. Pořád mi zněla v uších ta poslední rozmluva s Ježíšem, jak se nás ptal, za koho jej pokládají lidé a za koho jej pokládáme my – uředníci. Tehdy jsem vyhrkl: Za Božího Mesiáše - přece. Ani nevím, jak to ze mě tak rychle vypadlo, jak mě to napadlo... Asi to bylo správné, protože mě Ježíš pochválil. Jenže pak řekl: Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen. Celý týden jsem o tom přemýšlel. A čím dál tím méně jsem si byl jist s tím, že vím, co to znamená. To mluvil o sobě? Proč musí trpět? Hlavou se mi honilo tisíc otázek. Měl jsem Ježíše rád, proč by měl trpět? A jak? Jestli by někdo vůbec neměl trpět, tak přeci Mesiáš, osvobodil Izraele, zachránci...

III. SPÍME

Večer, osmého dne po té rozmluvě, nás vzal Pán Ježíš s sebou na nedalekou horu, ale byli jsme tam s ním sami – já, Jan a Jakub. Nevím proč zrovna my. Zpočátku se nám zdálo, že se neděje nic neobvyklého. Občas nás Ježíš takhle s sebou brávil. Chodil se modlit do ústraní, chtěl být na chvíli sám – s Bohem, s několicí uředníky, bez zástupu lidí, který nás, vlastně jej, neustále provázel.

Vstoupili jsme nahoru a začali se modlit. Jenže za chvíli jsme všichni usnuli – já, Jan i Jakub. Snad jsme byli po celodenním chození v horkém slunci unaveni, těžko říci... (Theofil si v duchu řekl, že tohle se stává i jemu. Leží už v posteli a chce se ještě pomodlit, pokusit se za celý den, poprosit za odpuštění... ale za chvíli spí a ani Amen neřekne.) Nevím, jak dlouho jsme spali, ale probudili jsme se uprostřed noci – zase asi všichni najednou. Jenže vlastně nevím. Byli jsme vzhůru, a přitom nám bylo jako ve snách. To, co se dělo kolem nás, mělo blíž ke snu, a přeci jsme to viděli všichni tři.

IV. STEJNÝ A JINÝ

Viděli jsme Ježíše, ale vypadal najednou jinak, i jeho oblečení bylo jiné, jako by záleželo.

Znáš ten příběh ze Starého zákona, jak se Mojžíš vrátil z hory Sínaj s deskami Zákona? Izraelci, kteří na něj čekali, se ho lekli – celá jeho tvář zářila. Když totiž Mojžíš mluvil s Pánem Bohem, zářala mu tvář zářit, jako by odrážela tu Boží zář, nebo spíš slávu. Jenže tohle byla jiná zář. To nebyl žádný odlesk, to světlo vycházelo z něj, z Ježíše. Pán Bůh byl s ním, byl tam přítomen. Těžko se to vypráví. - Petr se odmlčel..., hledal slova.

Já myslím, že jsme tam na tom kopci tehdy zažili dvojí: Neobyčejně silně jsme v té chvíli pocítili, že ten, který s námi chodí po Galileji, je Boží, že v něm k nám přišel sám Pán Bůh. I v té zvláštní chvíli to byl pořád náš Ježíš, kterého jsme znali, a přece byl jiný. - A potom, to naše spaní bylo hodně podobné tomu našemu nešťastnému spaní v getsemanské zahradě na Olivové hoře; a to, co jsme tehdy v noci viděli, bylo hodně podobné tomu, co se kolem nás a s námi dalo po Velikonocích. Ale to předbíhám, o tom ti bude Lukáš teprve

vyprávět.

V. MOJŽÍŠ A ELIÁŠ

A pak jsme najednou viděli, že tam Ježíš není sám, že tam s ním jsou a rozmlouvají dva muži. Jako by se nám otevíralo samo nebe. Jan vykřikl: To je Mojžíš! A Jakub: A to je Eliáš! - Nevím, jak jsme je poznali. ?asto jsme slyšeli jejich příběhy, vyprávěli jsme si o nich, ale nikdo nám nikdy neřekl, jak vypadají. Jak by také mohl! A teď jsme viděli, že to jsou oni.

Mojžíš, který naše prapradědy a praprabáby vyvedl z Egypta a který nám přinesl Zákon. Mojžíš, kterého si Pán Bůh vybral, aby s námi skrze něj mluvil a jednal. Mojžíš byl vždycky někde napůl cesty mezi lidmi a Pánem Bohem. Lidi mu nadávali, trápili ho, ale on se za Izraelce přimlouval a přeshovával Pána Boha, aby se od nich neodvrátil.

A prorok Eliáš. O Eliášovi je napsáno, že neumřel jako obyčejný člověk, ale že si jej Bůh vzal k sobě (že jej ohnivý vůz s ohnivými koni odvezl přímo k Bohu). Mnozí říkali, že se zase vrátí; než přijde Mesiáš, vykupitel Izraele, že přijde Eliáš, aby na to lidi připravil. (Někteří si mysleli, že tím Eliášem by mohl být Jan Křtitel...)

A ti oba mluvili s Ježíšem a mně připadalo, že se nám otvírá celé nebe, že na zem sestupuje Boží sláva... Apoštol Petr zastavil říval slov, přemýšlel, oči se mu leskly...

VI. ZACHYTIT TU CHVÍLI

Po chvíli pokračoval: Pak se ti muži začali vzdalovat a všechna ta sláva mizela. A já jsem tehdy vykřikl: Udejme tu tři stany, pro tebe, Mistře, a pro Mojžíše a pro Eliáše. Petr se zarazil: Klidně se mně, Theofile, směj. (Theofil se skutečně pousmál.) Já vím, že to byla hloupost. Ale bylo mi v tu chvíli tak dobře, že jsem nechtěl, aby to skončilo. Na něco takového jsem vždycky trochu čekal – na takové otevřené nebe, chtěl jsem tu chvíli zachytit, podržet, prodloužit. Pro nás i pro Ježíše. Jsem už starý, vím, že to mělo být jinak, tak jak to pak skutečně bylo, že moje touha byla nerozumná. Ale stejně to byla jedna z nejhezších chvil mého života a velice rád bych ji byl býval zachytil.

VII. BOŽÍ MLUVENÍ

Ale to nebylo všechno. Hned jak ti dva zmizeli, obestřel nás, nebo spíš zahalil, pohltit, oblak. V Bibli se mnohokrát píše o oblaku, ve kterém přichází k lidem sám Bůh. A teď se to stalo i nám. Bylo to úplně jiné, než vše, co jsem do té chvíle poznal a zažil. Velice jsme se báli. Vlastně to není to správné slovo... Pána Boha se člověk nemá a nemusí bát... Spíš jsme se té náhlé Boží přítomnosti zalekli..., co s námi bude. A pak se z toho oblaku se ozval hlas. Nesvedu ti popsat, jaký byl, ale vím, že to k nám mluvil sám Bůh, a také přesně vím, co nám řekl: Toto je můj vyvolený Syn, toho poslouvejte.

VIII. POMALÉ CHÁPÁNÍ

Pak to všechno zmizelo a byli jsme tam jen sami. To, co se odehrálo ten večer na hoře, nám začalo docházet až později, postupně a pomalu,. Tehdy jsme nechápali skoro nic, dodnes se to vlastně snažíme pochopit.

Ježíš nám potom řekl, že s ním Mojžíš a Eliáš mluvili o jeho cestě, o jejím počátku před věky i o jejím konci, o smrti na kříži i o nedělním jitru. A od té chvíle nám to Ježíš stále znovu připomínal. To všechno, co se odehrálo pak, než jsme došli do Jeruzaléma, už byly jen takové přestávky na cestě, taková zdržení, i když dýležitá.

Myslím, že nám ta noc na hoře měla napovědět, co to znamená, že je Ježíš Boží Mesiáš. A když nám tehdy Bůh řekl, že je to jeho Syn, jeho vyvolený, tak to platí pořád, i když se to tak zrovna nejeví, i když to skoro nikdo nechápe. Platí to, i když byl na kříži. Když si Bůh vybral tohoto Syna, tak si vybral i tuhle cestu. – Dodnes o tom přemýšlím, proč zrovna tuhle. Jsem hrozně rád, že jsem to tehdy mohl aspoň na chvíli zahlédnout..., okusit.

Druhý den potom uzdravil Ježíš dalšího nemocného chlapce - kolem nás se děly věci – uzdravování, divy... vlastně dějí se kolem nás pořád, jen někdy, myslím, musí být trochu tma a ticho, abychom si jich všimli... ale to už přemýšlím nahlas.

Petr domluvil. Potom si ještě chvíli s Lukášem vykládal o jiných věcech, ale brzy se rozloučil. Za chvíli šel domů i Theofil, ale nepřestával o tom přemýšlet – a říkal si, že i on má právo na trochu delší vedení, když ho měl i apoštol Petr.

MODLITBA

Pane Bože, otevírej i dnes před námi biblická vyprávění, ať jim porozumíme, posiluj naši víru a dej nám, prosíme, také někdy zahlédnout i kolem nás kousek ze své slávy, zakusit tvoji přítomnost. Amen

podněty pro rozhovor

- hodí se Ježíš, jeho jméno, jeho evangelium na propagační letáky, na plakáty? Je možné zveřejňovat evangelium pomocí reklamy?

- jaký smysl mají překná setkání, události, které na nás silně zapůsobily, když stejně jednou skončí? Jaký smysl má neděle, bohoslužby, setkání mládeže, když pak stejně přicházejí zcela všední dny? Odděluje od sebe víra všednost a svátečnost?

- lze prožitek Ježíšovy slávy srovnat s dosahem popularity významných osobností, zpěváků, politiků, lékařů? Proč ano, proč ne?

- porovnejte následující spojení - která zní normálně, která neobvykle?: slavný vojevůdce - slavný lékař - slavný zpěvák - slavný muzečník - slavná zdravotní sestra - slavný herec - slavná matka osvojených dětí - slavný spisovatel - slavný pečovatel o postižené ...

- v čem se liší „sláva“ např. Alberta Schweitzera a princezny Diany?

- v jakém smyslu je neděle den oddělený pro Hospodina a v jakém smyslu je všední den také dnem Hospodinovým?

- může kreslený film o Ježíši Nazaretském (nebo ilustrace v knize) zprostředkovat „vidění“ Kristovy slávy? Je sláva Kristova viditelná pro každého?

- získali Petr, Jan a Jakub nějaká privilegia tím, že užívali slávu Kristovu?

- slyšeli jste, že církev utíkala ze světa? Proč asi? Co to znamená?

Odkaz na pracovní list

[22 Proměnění na hoře](#)

[Odkaz na píseň](#)

[Kdo na kolenou kleší, vídá dál](#)

[Své, Bože, soudy dávej Králi \(EZ72\)](#)

[Moc přetivná nás tiše obestírá](#)

[Kde, Pane, jsi \(SV143\)](#)

[Pane, dnešek je den chvály](#)

[Sny dojdou dál \(SV29\)](#)

[Sanctus \(SV295\)](#)

[Za ty, kdo hladem trpí a bídou, prosíme](#)

[Cílová skupina](#)

[Mladší školní](#)

[Školní](#)

[Katechetické cykly](#)

[Pozvání na cestu - Evangelium Lukášovo](#)

[Biblický odkaz \(kat\)](#)

[Lukáš 9,28–32](#)